

leis an sagart eile. “Ná bac leothab” adeir an sagart eile, “crochfaidh fear acab an fear eile i mB’leá Cliath, agus tachtfaidh síbhnín luachair an fear eile thall i Londain Shasana.” Nuair a tháinigeadar go B’leá Cliath casadh deis dhóibh leithí iad féin a mheadhchan agus bhí deis air mar a mbeadh beirt ann ní fhéadfá tú féin a mheadhchan. Chaithfeadh duine acab an duine eile a leigeann amach. “Gabhfaidh mise isteach i dtosach go mo mheadhchan féin” adeir Gadaí an tSliabh Ruadh. Nuair a bhí Gadaí an tSliabh Ruadh meaidhte d’fuagair sé ar an nGadaí Dubh é a leigeann amach agus leig, agus chuaidh an Gadaí